

РІС ЗАПОВІДНИК 1902.

"СВОБОДА"
"LIBERTY"

видається три рази на тиждень.
вівторок, четвер і субота.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Для реклами, моніторів і членів треба віднести на адресу "СВОБОДА".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1902.

"СВОБОДА"
"LIBERTY"

the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 Grand St., JERSEY CITY, N. J.

The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу — "СВОБОДА" — Official organ of Ukrainian National Association.

РІС XXIII. ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж., четвер 27-го мая 1915. Ч. 61. VOL XXIII. JERSEY CITY, N. J., Thursday, May 27, 1915. N. 61.

ВЕЛИКИЙ ПОГРОМ МОСКАЛІВ КОЛО ПЕРЕМИШЛЯ.

Генерал Макензен полонив знова 21.000 Москалів і здобув 39 гармат та 41 машинових крісів. Австрійські кораблі і літаки бомбардують прибережні міста Італії.

Турки затопили російський корабель „Пантелеймон“ разом з 1.400 людьми.

В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ:

ВЕЛИКИЙ ПОГРОМ МОСКАЛІВ КОЛО ПЕРЕМИШЛЯ. — ГЕНЕРАЛ МАКЕНЗЕН ПОЛОНИВ ЗНОВА ПОВЕРХ 21.000 МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН (через Лондон), 25 мая. — Голосна німецька квіпра на італійській боці про напад Гітлера на Сіну. Союзні війська під команду генерала Макензена приступили вчора знова до офензиві в області Сіну на північ від Перемишля. Наступ приніс цілковиту перемогу над Москалями.

Місцевості: Радимно, Острів, Дрогова, Вісниця, Вітлін, Маківсько і Горки на схід від Цетулів взяті приступом. Дотепер полонено 153 офіцерів понад 21.000 юнків. Крім того полонено в наші руки 39 гармат, між них 9 танкових напівт., і понад 45 машинових крісів.

Страти Москалів є незвичайно великі.

Новий удар для Москалів має далекосіглете значення. Перемишль показав, що російська армія не в змозі утримати нову боєву лінію, по якій одержана своїмій допомогі. Одним словом, російська армія є цілковито дезорганізована.

Безпосереднім наслідком цієї нової побіди над Москалями буде цілковите оточення Перемишля. Хоч здобуте Перемишля не представляє великого стратегічного значення, то воно має величезне селістратічне значення з точки зору морального впливу на Австрію і Німеччину. Протинне, серед російської армії, що знає про напад на Перемишль, упадок Перемиської армії значно зменшився. Тому то російська армія відступила, бачучи очевидний селістратічний провал, хоч би з найбільшими жертвами. Перемишль великий військовий пункт. Та ймовірно не була б можливість передати туди великі сили. Упадок Перемишля є величезна поразка.

Висше командує місцевості: Радимно, Острів і Дрогова, знаходяться під Перемишлем з Арсеном по лінії бою ріки Сіну. З того селістратічного значення, у відношенні до 6 кілометрів від першої лінії бою Перемишля. Проти місцевості, що Вісниця, Вітлін, Маківсько і Цетулів, лежать на півночі від Арсена, на правій боці Сіну між ріками: Любачівка і Шкло.

АВСТРІЙСЬКА ВІЙСЬКА ПОСУВАЮТЬСЯ В НАПРЯМІ СУДОВОГО ВІШНІ І ГОРОДКА.

ВІТРІГРАД (через Лондон), 25 мая. — Голосна російська квіпра на італійській боці про напад Гітлера на Сіну. Союзні війська під команду генерала Макензена приступили вчора знова до офензиві в області Сіну на північ від Перемишля. Наступ приніс цілковиту перемогу над Москалями.

Місцевості: Радимно, Острів, Дрогова, Вісниця, Вітлін, Маківсько і Горки на схід від Цетулів взяті приступом. Дотепер полонено 153 офіцерів понад 21.000 юнків. Крім того полонено в наші руки 39 гармат, між них 9 танкових напівт., і понад 45 машинових крісів.

Страти Москалів є незвичайно великі.

Новий удар для Москалів має далекосіглете значення. Перемишль показав, що російська армія не в змозі утримати нову боєву лінію, по якій одержана своїмій допомогі. Одним словом, російська армія є цілковито дезорганізована.

Безпосереднім наслідком цієї нової побіди над Москалями буде цілковите оточення Перемишля. Хоч здобуте Перемишля не представляє великого стратегічного значення, то воно має величезне селістратічне значення з точки зору морального впливу на Австрію і Німеччину. Протинне, серед російської армії, що знає про напад на Перемишль, упадок Перемиської армії значно зменшився. Тому то російська армія відступила, бачучи очевидний селістратічний провал, хоч би з найбільшими жертвами. Перемишль великий військовий пункт. Та ймовірно не була б можливість передати туди великі сили. Упадок Перемишля є величезна поразка.

Висше командує місцевості: Радимно, Острів і Дрогова, знаходяться під Перемишлем з Арсеном по лінії бою ріки Сіну. З того селістратічного значення, у відношенні до 6 кілометрів від першої лінії бою Перемишля. Проти місцевості, що Вісниця, Вітлін, Маківсько і Цетулів, лежать на півночі від Арсена, на правій боці Сіну між ріками: Любачівка і Шкло.

полонили 2.200 Австрійців, між ними 40 офіцерів. Таюж здобули між кількома тижнями машинових крісів і велику кількість воєнних матеріалів.

Стільки всего новин з поля битви в Галичині після російського урядового звіту. В нім говорить ся, що дальший наступ австрійської і німецької армії майже зовсім зупинений. Навіть однак, переміщення ся вніше народних місцевостей з місцевостями, оголошеними в попередніх російських рапортах, то показує ся, що австрійська армія, хоч поволі, посувається ся в області Дністра стало дальше наперед.

Місцевості: Підлісся і Орхонів, з віддалення 10 кілометрів на півночі від Судового Вішні, місцевості: Долобіт і Острів, лежать на лівій (північній) боці Дністра у віддаленні 25 кілометрів від Городка.

Про битву над Прутом на Буковині російський рапорт нічого не згадує, хоч очевидно там недалеко заняті Черновці і Хотини та прогнані австрійських військ в Карпати.

В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ:

ВЕЛИКЕ ПОРАЖЕННЯ МОСКАЛІВ В ПОЛУДНЕВІЙ ПОЛЬЩІ. — МОСКАЛІ СТРАТИЛИ 7.000 В ПОЛОНЕНИХ.

БЕРЛІН (через Лондон), 25 мая. — Австрійське міністерство війни оголосило оті втрати про поразку Москалів в південній Польщі.

„Австрійська армія розбила Москалів на „Лисій горі“ на захід від Опатова. („Лиса гора“ є назва гір, які тягнуться ся від Кувели до Опатова). Битва тривала через 4 дні і була ведена з великим зав'язом з обох сторін. Страти Москалів дуже великі. Число лише полонених Москалів виносить 7.000. В битвах брали участь австрійські війська під команду генерала Даниля і Войцеха. З російської сторони брали участь в битві великі резерви, які надігнали від Варшави.

„Таким і на північ від Висли, на схід від Кіліментова, союзні війська вдарили на становища Москалів, які в останніх днях скріплено новими військами з Любачівки.“

Зав'язана отже офензива Москалів в південній Польщі починається двома поразками Москалів. Австрійські війська не лише відбили Москалів, здобувши їм тяжкі страти, але і змусили їх до відступу в напрямі Висли. Треба припустити, що австрійська армія в останніх днях била дуже поміч і стане наступати з новою силою на Москалів, щоб їх прогнати цілковито з ріки Висли. Коли польська Польща буде очищена з Москалів, тоді російська армія на північ від Північ, над рікою Ресеною і Буковині буде затримана від півночі і російська армія буде припинена, опустити всю територію по лінії бою Висли, а тимчасово і Варшаву.

В ПРИКАЛТІЙСЬКИХ КРАЯХ:

НАД РІКОЮ ДУБЮЦЕЮ СТРАТИЛИ МОСКАЛІ 2.240 В ПОЛОНЕНИХ.

БЕРЛІН (через Сейфя, Л. А.), 25 мая. — Головний німецький штаб доповідає урядові отже:

„Над рікою Дубюцею, на схід від Росії, наші війська заставили російські становища. Ми взяли їх приступом і прогнали Москалів за ріку. 2.240 полонених і 5 машинових крісів опинили ся в наших руках.“

Дальше на північ Москалі пробу-

вали переважити кілька разів напади на наші становища, але за нашим разом мусили з великими втратами уступити“.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ:

АВСТРІЙСЬКИЙ КОРАБЛІ І ЛІТАКИ БОМБАРДУЮТЬ ПРИБЕРЕЖНІ МІСТА ІТАЛІЇ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 25 мая. — Про війну під бомбардування італійських міст оголосив генеральний штаб отєї по-добіти:

„Австрійська флотія, зложена з торпедовців, остріляла з успіхом оті прибережні міста Італії: Венецію, Анжону, Порто Корсіні, Сентігалі і Ріміні. Рівночасно брали участь в бомбардуванні і літаки.“

„Огонь був звернений головно на Арсенали і воєнні магазини в Анжоні і Венеції. Спричинив експлозії і огні повсюдовито догдувати ся, що наменше шкоти є великі. В Анжоні поцілено також залізничний дворць і магазини нафти. Голо Ріміні знищено залізничний міст.“

„Загалом показало ся, що Італія не є приготувлена до оборони перед нападом літаків. Над Венецією кружили літаки через цілі два години“.

Головний цілею нападу на побережні Італії при допомозі торпедовців і літаків не було бомбардувати міст, але порозсіяти розвідки про італійську флотію.

ІТАЛІЙЦІ ПЕРЕЙШЛИ АВСТРІЙСЬКУ ГРАНИЦЮ В НАПРЯМІ РІКИ ІЗОНЧО.

РІМ (через Лондон), 25 мая. — Італійський воєнний штаб видав отже оголошення:

„Наші війська переступили австрійську границю на просторі около 100 кілометрів і взяли чотири надгравні місцевості. Неприятельські відділи майже без опору чинили ся назад за ріку Ізончу, знищуючи за собою всі мости і спалюючи доми“.

Чотири місцевості, які зайняли італійські війська, лежать у віддаленні дох до трьох миль від границі Італії. До першої більшої фортеці, лежить над рікою Ізончо, де Австрійці знайшли ся на протиготовленні на прийняття нового походу. Зовсім селістратічно сильні укріплення, а також оборонні танки гармати Австрійців.

АВСТРІЙЦІ ГОТОВАЛИ СЯ ДО ГОЛОВНОГО БИТВІ КОЛО ВЕРОНІ.

ЛОНДОН, 25 мая. — Ші Швайцарії доноситься, що німецькі і австрійські війська у великій силі посуваються до долини Річки. До Трієнту приблизно 40.000 тирольської, української і чеської армії, разом з військами надійшли і танки і артилерія, яка є призначена до опівдління з армією.

Додаються ся, що головна армія німецька і австрійська має в плані наступ в напрямі італійської кріпости Вероні.

ХТО ОБІЙМЕ ГОЛОВНУ КОМАНДУ У ВІЙНІ ПРОТИ ІТАЛІЇ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія), 25 мая. — Ходить поголоса, що німецький ц-

сар обійме особисто головну команду над німецько-австрійською армією у війні проти Італії.

З інших жерел знова доносять, що головним командантом іменовано генерала Гіндебургга.

Певніші поголоси виглядають на неправдоподібно. В Лондоні однак можна надіятися, що командантом буде один із німецьких генералів. В істоті, що на 700.000 військ, призначено до війни з Італією, з 600.000 Німців, з всего 100.000 Австрійців. Німецьке військо має складатися ся переважно з Баварців, які уходять за найбільших юнків в німецькій армії.

ПАПА РИМСЬКИЙ І ВІЙНА.

ЛОНДОН, 24 мая. — З Риму доноситься, що італійське урядовство видає розпорядження щодо конфіскації всіх австрійських та німецьких кораблів, які нахочуть ся в італійських пристанях. Вартість тих кораблів оцінюють на 20 мільйонів доларів.

„Італійський король, подає дальше телеграми, приказав всім князям, які займають рішні становища у війську, відійхати сейчас на поле битви. Папа римський уповажив, о своє духовенство відправити публічно молитви за побіду Італії. Се викликало великий запал серед населення Італії“.

В ТУРЕЧИНІ:

ЗАТОПЛЕНЕ РОСІЙСЬКОГО КОРАБЛЯ „ПАНТЕЛЕЙМОНА“ РАЗОМ З 1.400 ЧОВНИКАМИ.

ЦАРФОРД (через Амстердам), 25 мая. — Тут оголошено урядом, що турецькі підводна лодка затопила на Чорному морі великий російський воєнний корабель.

БЕРЛІН (через Сейфя, Л. А.), 24 мая. — Телеграма з Бухаресту доноситься, що на Чорному морі затонув воєнний російський корабель „Пантелеймон“ wraz з 1.400 людьми залогі і човників. Ближніх відомостей про затоплене корабель покищо нема. Однак загалом припускають, що його поцілила торпеда або стрільня турецького корабля.

Воєнний корабель „Пантелеймон“, вбудований в р. 1896 (перезобудова 1902), числив 12.780 тон. Його загинув склалася ся з 24 гармат і 5 машин для вигинають торпед. Пересічено вносилася залоза 740 людей. Навіть транспорту, що на кораблі нахочало ся також припасів, що було призначено до висадки на берег Туреччини.

Дантійська назва отсього корабля була „Кітля Пантелеймон“. По переобудові, яка була зроблена згідно з новими вимогами флоту, змений назву корабля на „Пантелеймон“.

Показало ся отже, що турецька флотія, хоч без порівняння слабша від флотії союзників, під надумнім жарданом німецьких офіцерів задала і задати, що неможливім тяжкий удар своїм противникам.

АНГЛІЙЦЯМ В ТУРЕЧИНІ НЕ ШАСТИТЬ СЯ. — 2.000 УБИТИХ ПОЛІШИЛИ НА ПОЛІ БИТВІ.

БЕРЛІН (через Лондон), 25 мая. — Битва, як без перестанку відбувається на півострові Галліполі, приносить союзникам величезні страти, під час котрих успіхів нема жадних. У вчор-

ашній битві коло Сед-ель-Бар лисшає союзників на поєсибції понад 2.000 убитих.

Турецький генеральний штаб видав отсей урядовий лїст:

„Неприятель від охоронено корабельних гармат розпочав вчора напад на наші становища коло Сед-ель-Бар. По-мимом сильної допомоги, яку неприятели одержав, ми відбили його напад. На по-босеції найдено 2.000 убитих і 42 машинових крісів. По нашої сторони 42 убитих і 240 ранених.“

„Наші батерії на азійській стороні острілювали вчора неприятельські кораблі. Два кораблі зотіали сильно ушко-джені: один корабель поцілено чотири рази, другий корабель два рази. Неба-рись кораблі уважали за відповідне опу-стити Дарданелли“.

Силу військ союзників в Дарданеллах відно-чить тепер на 90.000. З того частина нахочить ся вийти на суші, решта єще на кораблях. Силу ту-рецької армії, призначеної до оборони оцінюють на 200.000. Очевидно, що лише незначна частина бере участь у боротьбі. Се значно по-сильне передісмі надбережні артерії.

З повнішого рапорту можна пізнати, що со-юзники нахочуть ся іти в Дарданеллах за ро-внини місця, що і перед трьома місяцями, мали розпочати бомбардування перших форі. Оди-на надія союзників лежить в ті Італії, яка готується ся вислати тут 100.000-ну армію.

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬГІЇ:

НІМЕЦЬКА ВІЙСЬКА У ВІДАЛЕННЮ ВСЕГО 2½ МИЛІ ВІД ПРУ.

БЕРЛІН (через Лондон), 25 мая. — Як доноситься урядові рапорт, німець-кий головний командир, Ніппе перемозив-ли в істотних місцях лінії Англіїшів і захопили, що має всего 2½ миль від мі-лі Пру. Вей зупинили неприятели, щоб не добути заняті наші становища, уда-режно відразу на початку.

Німецьке урядове оголошення зву-чить:

„У Фландрії наші війська продовжа-ли напад на англійські становища під Іпр. В двох місцях удало ся нам пере-полювати ліній Англіїшів і взяти приступ-по часті їх занепад. Англіїшній страти значні. В наших руках опинили ся 150 полонених і два машинові кріси“.

На прочі бейші лінії вже від довшого чо-су не задано нових військових сил. Навіть за-клики тут зникли, оборонне становище, в до-офензиві французів і Англіїшів не мають ні щаст-ті, ні сил.

АНГЛІЙЦІ ПРИПISYЮТЬ СВОЮ НЕУДАЧУ ЗНОВА „НЕДОБРИМ ГА-ЗАМ“.

ЛОНДОН, 25 мая. — Командувач англійської армії Джар Френч надіслав отсей лїст:

„Деліні заклади нашої лінії коло Іпр, які неприятели знав вчора при допомозі газів, не удало ся нам себе відбити на-зад. Сильність газів, ужитих на 5 миль довгий бейші ліній, була тепер значно більша ніж передше.“

„Газ виходив з відповідних рур че-рез 4½ години без перестанку; при се-го стріляв неприятели таюжним бомба-ми, які тріскали в самих закладах“.

Історія з газом таюжним ся отсей при-поміж поудач Англіїшів.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

The Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and
Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand
Street, Jersey City, N. J.
Established 1933.
JOSEPH STEWART, editor
Jersey City, N. J.
ANDREW SAWKA, manager
Jersey City, N. J.
Entered as second-class matter March 30, 1911, at the
Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of
March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:
In United States:
\$2.00 per year
\$1.00 per 6 months
0.75 per 3 months
In Jersey City, Canada and
other foreign countries:
\$3.00 per year
\$1.50 per 6 months
\$1.00 per 3 months
Single copy 3 cents.
PERCIPITATION:
В Загнаних Державах:
на рік \$2.00
на 6 місяців \$1.00
на 3 місяці 0.75
В місці України, до Ка-
лині, до Архангельська
на рік \$3.00
на 6 місяців \$1.50
на 3 місяці \$1.00
Попереднє число 8 центів.

За кожен щотижневий номер по 5 центів.
ADRES:
83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Всі пошти-ордери і чеки треба вносити на адресу
"Свободи".
При доставці замовлення надіслати документ на ім'я
ордера або чека.
Число телефону 408 Jersey City.

За всі оголошення розміщені в "Свободі" редакція
не відповідає. — Рубрикація не зберігає.

ЗРАДА.

Італійський король Віктор Емануїл і його правительство під проводом президента міністрів Сальваді вивели війну довготривалу союзників Італії — Австро-Угорщини.

Се виводжене війни союзників, навіть без зліва союзка, цілий світ мусить оклемяти іменем зради.

Італія була в союзі з Австро-Угорщиною і Німеччиною 28 літ. Договір був заключений окремо з Австро-Угорщиною, а окремо з Німеччиною.

Того договору досі ніколи публично не оголошували. Все держало його в тайні. Але з години політиків і преси світ дав ся про нього бодрі осящо:

1. Коли Франція напала на Італію, Австро-Угорщина має зберегти **присягну неутраляність** (значить: не брати участі в війні, але поширати союзників не-оружною силою).

2. Коли Росія напала на Австро-Угорщину, то Італія має оберігати **присягну неутраляність**.

3. Коли би Франція напала на Італію або Німеччину, то обоі ті держави обов'язані були собі **взаємно поміч цілою своєю оружною силою**.

4. Коли би Франція і Росія вздарили разом на Австро-Угорщину і Німеччину, або й на саму тільки Німеччину, то проти обох цих **нападаючих держав** виступають всі три союзні держави (Австро-Угорщина, Німеччина, Італія) **разом цілою своєю оружною силою**.

Ось-такі мали бути точки договору тридцятирічного союзу, який ухвалив ся 28 літ і якого до останньої хвилини жадна сторона навіть не пробувала розв'язувати.

Що з того договору виходило?

З усіх 4-ох точок за порядком і з усіх разом виходило, що коли або союзники Італії нападуть у війні з двома, а вважати з трома (і це з додатками) противниками, то Італія **сечас має дати цілу свою оружну силу на поміч союзникам**.

Але до сього не прийшло. Зрадивши Італія ще підчас миру умовляла ся з противником тридцятирічного союзу — з Росією.

Коли її з того роблено заклиди, що звертала ся до своїх союзників з кличем: **Затягнем же союзі!** при відновлюванню союзу голошено опису, що його затиснено, що він тепер як скеля, що Італія при Австрії так як Німеччина.

Нарешті прийшла торік теперішня велика європейська війна й Італія показала перед світом своє правдиве лице.

Італія замість виступити до війни — оголосила свою неутраляльність як кожда інша держава, котра не стояла у союзі з Австро-Угорщиною і Німеччиною.

Се неутраляльність навіть не була "присягну", бо Італія дозволила посилати цілі полки італійських добровольців до Франції — проти Німеччини.

Все те робила Італія як союзники, не виступаючи навіть і союзу.

Ба, на тім не koniec. "Італійська неутраляльність" посушено ще даліше.

Італія об'язувалась ся бути **даліше "неутраляльною"**, коли Австрія, яке тепер вичне переводить свій розбір в користь "неутраляльного союзника".

Австро-Угорщина показала ся ще на стільки уступчивою, що дала "союзникам" ті кусники австрійської території, де мешкають Італійці.

Але Італія посузувала свою "неутраляльність" ще даліше і поставила свої домагання на вістрю меча: або даси усе — буде "неутраляльність", або ні — буде війна. — І зачало ся в Італії воєнне землетрясення.

Союзник виводив війну союзників. Союзник не лише що оставив союзника в тяжкій потребі, але пішов проти нього з наємом, з оружем в руці.

"Союзник не дав помічи союзникові, а хотів від нього добути і то добути таки на шкідливість союзника, не італійський, яку союзник давав добровільно, але й на чужий.

Все те без зломання союзу: **Піти з ворогом проти союзника — се зрада.**

Домагати ся добути від союзника і то в часі його бід — се **чистий розбір**.

Піти заради кинути король і правительство Італія на цілий італійський народ. Се піти гірше ніж піти народної зради. Бо народної зради допускають ся одиниці, а парії їх викирають і в каменем на них кидає, а піти заради союзника, — союзника цілого італійського народу — паде на сей цілий парії.

Хто по війні схоче ще заключити союз з Італією?

Хіба... польська шляхта.

КОНСКРИПЦІЯ (ПЕРЕПИСЬ) У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

На другий вторник, дня 1-ого червня с. р. відбудуть ся у **стєйті Но Йорк** спис населення. Таксамо небаром відбудуть ся такіх спис населення і в других стєйтах.

Сей спис населення має на меті лише те, щоб устатити чисельний його приріст за останнє десятиліття для основни при виборах і м'ямо питань, які знаходять ся на формулярах, **не має нічого спільного з оцінкою податків**.

Подати у формулярах дані щодо майнового стану податковиків людей мають остати **строгую урядовою тайною**. З уваги на те ніхто не потребує боятися, що йому тепер можуть підвищити податок.

Однак кожний мусить винювати формуляр, бо інакше може бути наражений на карі.

* * *

При тім списі населення ходять нам також о нашу народну справу. Ходить нам о те, щоб Американцям дати до відома, що у **Злучених Державах** є **Українці** та, що вони називають себе **американським** іменем, а не чужим або прибралим, як то, на жаль, нераз робили наші земляки на чужині.

Кілько то має чужинців не наслідати ся з наших людей за те, що прозивають себе: "Польак", "Гелішен", "Рошен", "Унгар", "Австрія" і так далі; же бракує тільки, або прозивали себе "Таланями" або "Циганами".

Тим урядникам, що записують, все одно, до якої народності хто себе записує. Ми се байдуже або й зовсім на тім не розуміємо ся. Однак кождий хотів розуміть ся на європейських національних справах, то знає, що **немає таких народів як "Гелішен" або "Австрія"**.

Але, описія для властий Злучених Держав так невірний виказ представлений меншу вагість, бо на ділі годі з того виказу визнати, яке число кожної народності живе у Злучених Державах.

І не лише такі назви як "Гелішен" або "Австрія" вводять замішання, але навіть і такі як "Рошен" або "Гонгеріш" вводять меншій заклопот. Москаль кличе себе "Рошен", а таксамо "Рошен" значить "Російин" — себто російський підданий. Знова Мадлар кличе себе "Гонгеріш", а таксамо "Гонгеріш" значить "Угоршанин", себто угорський горожанин.

Тому то власті повинні подати про се, які таких-недокладностей і такого баламутства не було. Однак вже і без властий може тут багато помістити — національна свідомість. Коли Польак буде "Польак", а не "Австрія" або "Джермен" або "Рошен", як то часто воєні з темноти себе записують; коли Словак не буде "Гонгеріш", а Українець не буде "Гелішен" ані "Рошен", то можна бачити до правдивого обчислення населення у Злучених Державах після податкових народностей.

* * *

Чи інші народності будуть дати про се, чи ні, ми не станемо тим курити ся. Але про свою справу ми повинні подати як найкращий. Свідомі Українці повинні подати не лише про себе самих, але і про несвідомих і непомічених та висити ті усе справу.

Скряк нехай наші люди тепер голосать один другим: В конскрипційних картах у рубриці народності (nationality) пишуть лише: Українець — **UKRAINIAN** (Українець).

Наше національне ім'я ще мало знаєть в Америці і тому треба завзятю підняти емоційну перепишу, щоб американці діли про нас, щоб Американці довідали ся, що є українська нація, якої люди і доньки є також тут, на американській землі.

Се має для нас велике значення, бо се може дати почин до того, що Американці зачнуть цінувати як українською справу. А сього в тепершню пору якраз нам треба, бо й Америка може брати участь там, де буде рішати ся доля європейських народів, мим ними й нашого українського!

ПОСЛІДНІ ДНІ ПЕРЕМИШЛЯ.

Сей список подано до військової "Московської Газети" "Вісника Мисла", до якого прислав його власний корреспондент, котрий був у Перемишлях до двох тижнів.

Один з видійших представників цивільного населення Перемишля так описує поєддані страшний дії кріпости, про котрі близький конець кріпости команди, розуміють ся, не втиснувала населення:

Передісім не можу забути страшний нощі на неділю 21. марта. Ми Перемишляни за час облоги так жили ся з гуком і турботою гармат, з жалюсним співом прапелів, що бачили нам не бачило би чого не доставало. При сій музиці ми і спали і їли і працювали.

Права, ми спали і їли не багато, а працювали майже виключно для поміщи гарнізону. В приватних домах були уладжені швальні, пральні і лазарети. Не було чоловіка, що так або інакше своєю особистою працею не приніс би поміщи кріпости. Населення терпіло недостаток всего, але ніхто не думав, що урядок твердий такий близький.

Ми знали про підмінування мостів і форте, але до всего того не прикладали більшого значення, бо уважали, що то неохідне для оборони твердині.

І от в нощі на 21. марта майже за всіх форте загудили гармати, розпочалась безперервна страшна стрілянина. Нам здавалось, що на час сїм турм твердині...

Той нощі ніхто не спав... Нам здавалось, що ми в осердк артилерійського огню, бо трудно було означити, з котрої сторони гремять гармати.

Муровані діли не лише трясали ся, але немов би колесили ся зі сторони на сторону, готів кождий хвиля зашвилять; дрокали шпори в вікнах, дрожало начине на полицях і в шафах...

Мня родина збрала ся в одній кімнаті. Ми не світляли свічки, але в кімнаті було зовсім темно. Небо купало ся в фіалках яркої пошуми і та подумиш освічувала наші вікна...

Ми сиділи в напружений мовчазі, немов боялись вимовити які слова...

Ми чули, що стріляють з наших форте.

Моя жінка зімліла, діти голосно плакали... Від стріли до стріли в сусідній кімнаті впадала важка лампа.

Через цілу ніч гармати не мовчали. Ніхто не знав про те, що дість ся на фортах. Що було причиною цього перебування гарматного огню? Чи се було штурм? Коли так, чи відбито його? Ніхто не міг відповісти на се питання, же всі сусіди поховали ся по кутах, де і перебували по ніч.

Та от ізза гір баченули перші лучі яркого сонця...

Вистріли стали рідші, ліннійші, глухші...

Досвідно, захрипів горла гармат від немовляючого нічного крику...

Сонце освітлю протягло дуку від гарматного стріляння...

По вистрі буре — наступила тишина...

Ми диво гляділи в вікно... Нікого... Та, от на позах несуть раненого. Ми питаємо: Був штурм? Відповідають, що ні! Ми здивовані. Коли не було штурму, то чого гармати з форте з таким завзяттям гуділи цілу ніч?

Виходжу з дому. На узліз звичайний рух, немов би забули про нічну каляну.

Оповідать подробиці. Наша артилерія завзятю стріляла російськими снарядами. Чим се було викликано, — ніхто напевно не знає.

В нощі залюга робила випад, в котрій брала участь третина спосібних до бою жовнір кріпости.

З той сторони, де був кровавий п'яний бій, тягнеть ся похід легко ранених, на позах доставляють тяжке ранення...

З самого раннього ранку почав ся в місті якийсь горячковий дух. Я пробував питати ся, але не можна було нічого довідатись.

По місті гонили автомобілі зі штабними офіцерами; у всіх був поважний вигляд лиця.

Населення чуло, що у воздуху навісас якийсь бур...

Знакомий офіцер сказав мені, що нині в квартирі команданта відбудуть ся поєднані, котрі рішені будуть мати дуже важні наслідки.

Але, що на тім разі буде обговорювати ся справу-адмі твердині, мені і на думку не приходило.

І потім, коли один знакомий в пошуді стварив мені під найбільшою тайною, що рішено приступити сечас до віддавання кріпости, я був мов раженим, почувши наче щось неможливе.

Але скоро всі мої сумніви розвіяли ся.

Над сям тагнул громадою жовнір, там розвіявали до каміня свої карабіни і кидали в воду.

Розука проявляла ся в їх вчинках... Вони гуляли на куші свої території і розкидали по узлізях.

Всюди трагичним шеном розкидали лише два слова: Твердиня піддасть ся.

Колю моста стояла вже готова велика машина і ждала розказу, щоб розв'язати залізною великана на дрібні часті.

Найішов знакомий офіцер. Питаю: Якого? Чим пояснити перебували досі нічну каноту?

Ми австрійцями — відповіла: — своєю набой та російським становищем: Сей нощі буде темне...

На узлізях зі всіх сторін ведуть копі. Оголошено приказ, щоб до вечера звести всі копі в поле поза місто. Чого? Сего ніхто не знав.

Горожани та "форшани" вели свої копі, зморожені голодом. Забирають все до трох тисяч штук.

І тоді донесла стало звісно, що вся та маса коней буде знищена, щоб не впадала в руки ворогам.

Трагічні сцени розгрівали ся на тім полі.

Іржани коний, передсмертне хрипіння, вистріли, сльози "форшани", все те змішало ся в один хаос тяжких, хапуючих за душу звуків.

Часть коний постріляно, а часть зарізано.

Трудно описати, в якім горячковім настрою находив ся Перемишль дня 21. марта.

Як усе в подібних случаях, літали найблизьші чутки. Говорили один другому, трохи не плачучи зі страху: На воєнний суд рішено висадити ціле місто!

Вернувши домі, я застав всю родину в сльозах розуки.

Показуєть ся, що приходив один суєді і оновив мої домашній тусам чутку.

Я стварив ся доказати її неможливість, але ніхто не хотів мені вірити.

Моя жінка, роздережена в часі облоги, виглядала буквально наче безумна.

Убрала сьвітломе одіне, перебрала діти в чисте біле, молила ся, плакала. Я слухав за нею, щоб вона не заподіла чого собі або дітям...

Про їду всі цілковито забули.

Нагло почули ми сильний вибух. Потряс землю... І знов тишина.

Як я потім довідав ся, наперед відсажено залізний міст через Сян.

Сила вибуху була величезна, рівня, що двом вибухам, що роздали ся на відстані 22. марта, коли у воздух вилетіли два найголовніші та найважніші форте.

Ми майже не відходили від вікна. Мов хмеліна звернене до головної уні, що веде над Сян.

Туди товпою ішли жовніри, несли карабіни і машинкові карабіни з пожежними набоями.

З поверотом ішли з поронними руками. Снаряди віддали вони все своє оружя.

На напелі подіре зашли два жовніри. На мот запити відповідали здержливо, але сказали, що зачас кріпости рішене остаточно.

Якраз саме віддали останні літати, як увесели з собою важніші акти і описі останніх хвиль.

Слідом за знищеним мостом — карали жовніри — мають бути знищені і

всі укріплення твердині. Тепер якраз з поспіхом виконуть ся роботи.

З настанням нощі залюга зачне розстрілювати. Останні гармати, а потім приступити до виведення всіх многоствольних форте. Все зружене дозирів треба або знищити або зорити не придатним. Знищення не буде відносити ся до самого міста і ніяких будівель не повинні потерпіти. Здача зачність ся від брами зі сторони Сялока, а не з Сялока.

Зійшла вечірня темрява. Знов арешти гармати твердині. З початку рання, раз, потім вдруге. Описі сльозлив вистріли одні за другим і закінч в один загальний гук.

І знов, як минуло нощі, нам бачило не до снаги. Знов дрожали стін конобалісь моті, брелісь скла. Знов бугаряло небо освічувало нашу кінцати. Але сям разом картина була ще страшніша у своїй величч.

Залюга передимним огнем нищила свої форте. Мільяди годин, але страшний рет гармат не вояков. Проти ставав все страшніший та тишнійший. До вистрілів прилучувались пошудні вибухи.

Форте за форте гинули від протисіла, на котрого було очевидно в кріпости великий засіб. Досять замовляли гармати... Замовали на все.

Жовніри залюга зробили їх непридатними до дальшої служби в російській армії.

Вибухи форте продовжували ся і цілий день в понеділок 22. марта, а в часті і вь второк 23. марта. Висаджували снаряди боєвих засобів.

З тріском горіли цілі гори боєвих патронів. Над місячним вибухом піднялися ся густі обклади диму. Дім обривав місто.

Майже до полудня ми не виходили зі свого мешкання.

— Ну, що? — зашпав я через вікно свого знайома.

— Віділав посол до Москви...

Факт довердив ся: Перемишль упав...

ЗАНЯТЄ СЯТНЯ.

(З відкритої "Свободи").

З гранчійні місцевості Станції в Буковині по односторонній відлучку австрійська австріяська армія через вулиці сїмго верху в сторону Сянтя. Була то тяжка дорога. Кожди австрійці в сїнгу, а переважно гармат було дуже утруднене. Однак військо перемогло ті труднощі і по дев'ятигодинній марші перейшло форте. Все здавалося видно було спалені Москалями мости на Прті і Черемосні. Ніхто не сумнівав ся, що Москалі всім силами будуть перешкоджати австрійським військам в перенесенні через ріку Прт під Сянтям. Дуже австрійські війська приготували ся до перешкоди через ріку: Вислані стежі (патрулі) донесли, що Москалі сї ще в селі Залучі і в Рудиках та лагодять ся до оборони залізничного моста, який лічить Сянтя і Залуче. Австрійські війська заняли околиці поля і від ведр вдало ся їм зайняти Залуче, в якого околиці же переходили сильні московські стежі. Австрійські передні сторони поступали все вперед. Меж Залучем і Сянтям тягнеть ся майже двохкилометрові рівнина, на якій немає ніяких захорон для ворога.

Австрійські стежі ствердили, що під центром близько Сянтя на однім горішньому стоїть багато московських гармат. На овиді згаданій рівнині видно світліший залізничний доріжок.

В нощі дали ся чуті перші стріли. рано австрійська артилерія почала вогонь. Москалі мали в місті сильні стеновища; на Прті не було ніякого міста, бо Москалі висадили у воздух. Битва була завязта. Під охороною били австрійські артилериї наші стежі наші підсадувати ся до стації Залуче-Сянтя, щоб розв'язати ся, чи не можна би встати ся на другий беріг Прти. Остані пошукали ся в сїлі по 15 лдо на варті сїмго рівнині. Кожної хвилини могли надати ся, що пінуть триста московських прапелів. Австрійським неслим сторожам удало ся діти аж до двірця, який Москалі почали окупити. І да часті сторони розбігла ся дрібна шляху, а друга пішла на Сянтя.

Напроти австрійського війська вийшов якийсь чоловік і сказав, що Москалі перед трема годинами забрали ся з міста і лише при другій кінці міста їм не козачуть стежу (патрулю). Коли австрійське військо увійшло до міста, населення повияло його з нею вогонь. Австрійське військо кинуло в нього Сянтя багато Москалів в нощі, а крім того добуло транспорт 30.000 карбованових патронів.

З Т И Ж Н Я.

MANAFONE TALKING CO..
432 E. 9th St. Dep. 3 NEW YORK, N. Y.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]